

28-ΙΟ-

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Τῇ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ † Ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν τῆς
 ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
 Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
 ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
 στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
 περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησης]

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

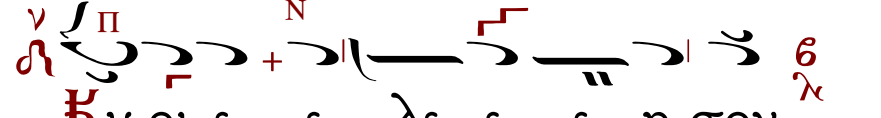
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη̣

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

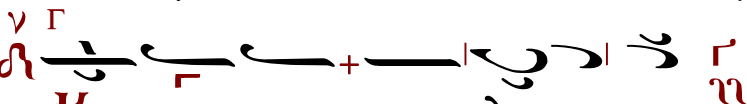
ΕΤΕΡΑ.

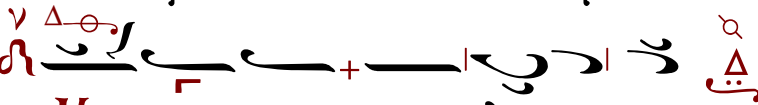
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

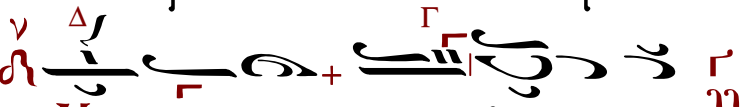
4. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

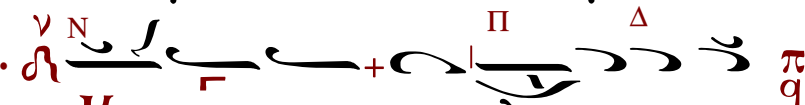
5. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Δ

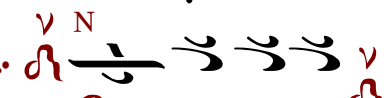
7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν ^Δ

9. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

11. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Δ

12. ^ν ^N
 Cοι Κυ ρι ε ^ν ^Δ

υ υ ρι ι ι ι ε

π
q

κατευθυνθη η η η η τω η προσευ

χη η η η μου ως θυμι ι ι α α

μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρσις τω ω ων χει ειρων μου

θυσι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα ακου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

π
q

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

σεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο

ο ος ε εστιν

ο ος ε εστιν

Δ

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς νεφέλην φωτός, ἐφαπλοῖ ἐκάστοτε, τὴν Σκέπην τὴν ἑαυτῆς, ἡ Θεοτόκος Ἀγνή, καὶ σκέπει περιφανῶς, τῇ μητρικῇ προμηθείᾳ καὶ χάριτι, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοὺς πρὸς αὐτὴν ἀφορῶντας καὶ κράζοντας· Κεχαριτωμένη χαῖρε, σκέπη καὶ βοήθεια, τοῦ σοῦ Ἐθνους Παρθένε, τοῦ πιστῶς σε μεγαλύνοντος.

χ

π
q

Ε

νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλπι σεν

η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ υ ρι ι

ον

Δ

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἀγνή! Σὺ γὰρ παραδόξως, ἤπλωσας τὴν Σκέπην σου, καὶ ἔσκεπες θαυμαστῶς πόλιν τὴν ἄνασσαν· ἀρτίως

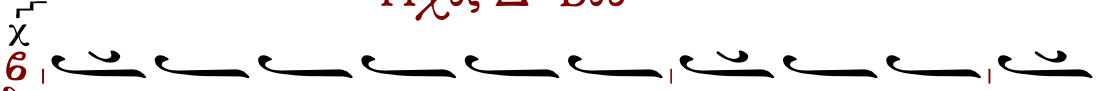
δὲ ἐμφανῶς, τῆς φωτοφόρου σου Σκέπης τῇ
 χάριτι, διέσωσας ἀπειλῆς, ἐπερχομένης λαὸν τὸν
 Χριστώνυμον. Ὅθεν σοι χαριστηρίους, αἶνους
 ἀναμέλποντες, τῶν πολλῶν σου θαυμάτων,
 μνεῖαν ἄγομεν γηθόμενοι.

^χ
^π
⁹
 Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυ κτος Ἀ α πο φυ λα κης πρω ι ας Ἀ ελ
 πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι
 ον

Τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προμήθειαν, οἱ
 Ἑλλήνων παῖδες, Δέσποινα κηρύττομεν,
 ὑμνοῦντες τὴν μητρικὴν, κηδεμονίαν σου·
 ἀρχῆθεν γὰρ συμπαθῶς, ὑπὸ τὴν Σκέπην τὴν
 σὴν ἡμᾶς ἔθηκας, καὶ κληρὸν σου ἐκλεκτόν, τὸ
 εὐαγὲς ἡμῶν Γένος ἀνέδειξας. Ὅθεν
 Κεχαριτωμένη, χαῖρε σοι κραυγάζομεν, καὶ τῆς
 θείας σου Σκέπης, μεγαλύνομεν τὰς χάριτας.

Προσόμοια ἕτερα. Ὑψος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὑψος Δ' Βου

 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ
 πα σων των α νο μι ων αυ του

Ὡς τῆς Σκέπης σου ἄγοντες, τὴν ἀνάμνησιν
 Ἀχραντε, τὴν σὴν μεγαλύνομεν ἀγαθότητα· ὅτι
 ἐκ πάσης στενώσεως, λυτροῦσαι τὸ Ἔθνος σου,
 καὶ ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, καὶ παρέχεις ἐκάστοτε,
 χάριν ἄφθονον, τοῖς ὑμνοῦσι τὰ ξένα μεγαλεῖα,
 τῆς σῆς δόξης Παναγία, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ
 μέγεθος.

 Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
 λα οι

Θαυμαστῶς πάλαι ἤπλωσας, ἀοράτως τὴν Σκέπην σου, καὶ τὴν πόλιν ἔσκεπες τὴν βασίλειον, ἀλλὰ καὶ νῦν ἐναργέστατα, ἡμᾶς σκέπεις Ἀχραντε, καὶ φρουρεῖς καὶ συντηρεῖς, τὸν καινὸν Κόρη κληρὸν σου, πάσης θλίψεως· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σου τῆς Σκέπης, τὰ δωρήματα Παρθένε, καὶ τὴν ὁσῶραι ἀντίληψιν.

^χ
⁶
^λ

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ⁶
^λ και η α λη θει

α του Κυ ρι ου ^χ
⁶
^λ

με νει εις τον αι ω

να ⁶
^λ

Πολλαχῶς Κόρη οἶδαμεν, καὶ λαμπρῶς τεθεάμεθα, τῆς Ἀγίας Σκέπης σου τὴν ἐκδήλωσιν, ἐν τεκμηρίοις καὶ θαύμασιν, ἡμῖν διαλάμπουσαν, καὶ ἐν δάκρυσιν θερμοῖς, τὴν πολλὴν σου χρηστότητα, ἐδοξάσαμεν· ὅτι σῶζεις ἡμᾶς ἐν τοῖς κινδύνοις, καὶ παρέχεις εὐφροσύνην, τοῖς θλιβομένοις καὶ πάσχουσι.

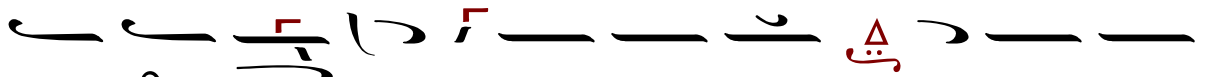
α α πε ε φη νω της σης Σκε πης γε
 ραι ρει την χα α α ρι ιν χα ρι στη ρι ους
 α α δων σοι οι ω ω ω δας Συ υ γα ρου
 μο ο νον εν πα ρω χη με ναι αις γε ε ε νε ε
 αις θ αυ μα στα και αι πα ρα α α δο
 ο ο ο ζα εν η μι ι ιν ει ει ργα α α
 σω αλ λα και αι νυν η η μα α ας σκε ε πεις
 και αι ι θ υ υ υ υ νεις και ε πι ι
 δρα α α μο ο ο ο ν τω ω ν α πη λ λα α
 ζα ας ε ε χ θ ρων και ευ φρο συ υ νη η
 ης ε ε πλη η η σας τα ας ψ υ υ χα

α α α ας η η η η μων Ο μο λο
 γου ου μεν τοι νυ υν τη η ην χα α α
 ρι ιν και τη φω ταυ γει ει σου Σκε πη προ
 στρε ε ε χο ο ο ον τες θερ μω ως βο
 ω ω ω ω μεν Α χρι τε ρμα τω ω ω ν αι αι
 ω ω ω νος σκε πε Παν τα α α α να α
 α ασ σα τους α νεν δοι α ασ τως ε πι
 βο ο ω με ε ε νου ου ου ους σου ου ου ου
 ου

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

 ^Δ ^B ⁶
 Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης

 ^Δ
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

 ^Δ ^B
 ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου

 ^Δ ⁶ ^M
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο

 ^Δ
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ

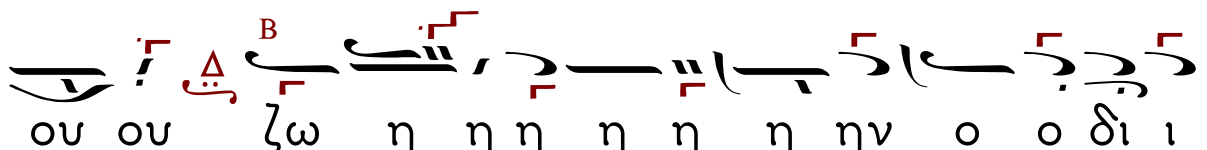
 ^Δ ^{ζ'}
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ

 ^B
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α

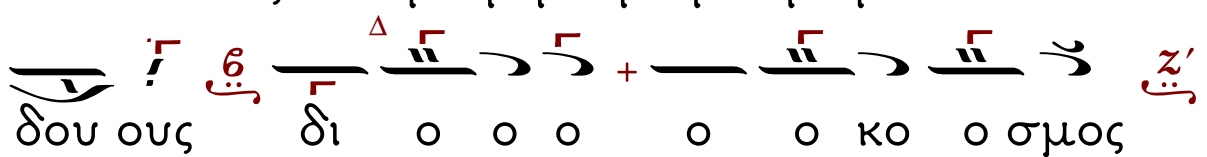
 ^Δ ⁶ ^M
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ξι ο

 ^Δ
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει

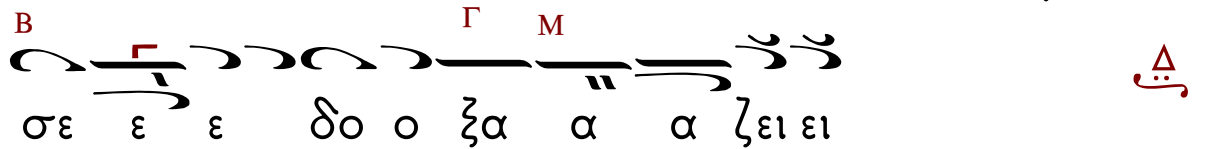
 ^Δ ^{ζ'}
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

 ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι

 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος

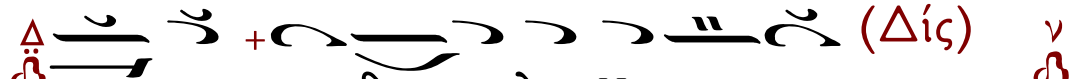
 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ.

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὑψος λ̣ δ̣ Νη

^{χ̣}
^ν
^{δ̣}

 I δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον ^Δ (Δίς) ^ν
 παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}
^ν
^{δ̣}

 I δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον ^Δ παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ι
^{χ̣}
^{π̣}
^{q̣}

 ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

ᾠχος δ'.

ᾠχος ᾠ Δι

^χ
^Δ
 Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
 εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το

→ (Δίς)

6

ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. ^χ
⁶
 Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου

^{ζ'}
 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο

→

Δ

ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος ᾠ Πα

^χ
^π
^q
Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
^Δ
^π
^q
ζει με πα σας τας η με ρας της ζω ης μου
(Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^χ
^π
^q
Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
^Δ
τα δι ω ζει με πα σας τας η με ρας της ζω
^χ
³
³
^π
^q
η ης μου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἦχος λ̣ π̣ Βου
 Η βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
 την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
 ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦχος λ̣ π̣
 Η βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Βαρύς ᾠ

Ὁ Θεὸς ἀντιληπτῶν μου εἶ το ε
(Δίς) ᾠ
λεοοσσου προφθάσει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ὁ Θεὸς ἀντιληπτῶν
μου εἶ το ε λεοοσσου προφθάσει με ε
ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. θ' 15-23)

Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου. Καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωί. Οὕτως ἐγένετο διαπαντὸς· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα. Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Πάσας τάς ἡμέρας, ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ὅταν ἐφέλκεται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάσσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι. Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβαλοῦσι καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωὶ καὶ ἀναβῇ ἡ

νεφέλη τὸ πρωί, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ
νυκτός. Μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς
νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβαλοῦσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν. Ὅτι διὰ
προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Τὴν φυλακὴν
Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μ' 15-32)

Ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, νουμηνία ἐστάθη ἡ σκηνή. Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τάς κεφαλίδας, καὶ διενέβαλε τοὺς μοχλοὺς, καὶ ἔστησε τοὺς στύλους. Καὶ ἐξέτεινε τάς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ ὑπέθηκε τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτόν, καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτόν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτόν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου, τὸ πρὸς Βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς. Καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἔθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς

νότον. Καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς. Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή. Ἦνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνεξεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν. Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνεξεύγνυσαν ἕως ἡμέρας, ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη. Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἑναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 27, μδ' 1-4)

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου. Κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Σπυχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Χριστώνυμος Ἑλλάς, ὡς σκεπομένη τῇ Σκέπῃ, τῆς πανυμνήτου Θεοτόκου· ὡς γὰρ νεφέλην φωτεινὴν, ἀοράτως αὐτὴν ἐφαπλοῦσα, ἡ τοῦ ἀδύτου φωτὸς μήτηρ, κύκλῳ σε περιβάλλει καὶ πανταχόθεν σε σκέπει, καὶ αἰσθητῶν καὶ νοητῶν πολεμίων, ἐπερχομένων κατὰ σοῦ, τὰς φάλαγγας ἐκτρέπει. Ὅθεν τὴν δοθεῖσαν σοι χάριν, διαπρυσίῳ φωνῇ κήρυξον, καὶ τὴν σκέπουσάν σε Παρθένον, μεγαλοφώνως ὕμνησον βοῶσα· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

^πχ̣^N ^Π ^Β ^Π ^N 6λ̣

^Β ^Γ ^Β Δ̣

^Κ ^Δ ^Γ ^Β ^Π ^N 6λ̣

^Β Δ̣

^Δ 6λ̣

^Β 6λ̣

^Β Δ̣

^Δ Δ̣

^Δ 6λ̣

^Β 6λ̣

^Β Δ̣

^Δ Δ̣

^Δ 6λ̣

^Β 6λ̣

⁶_λ Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ⁶_λ

⁶_λ Υ π ε ρ α γ ι α Θε ο το κε σω σ ο ν η ⁶_λ

μα ρ ^Δ_λ
^Δ_λ C ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ υ

υ υ ρ ι ε ⁶_λ
⁶_λ Α μ η ν ⁶_λ

Ἦχος λ̣η̣ Ἐναρμόνιος

^κ_π Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν ^κ_π

^π_λ Κυ ρ ι ε ε λε η σ ο ν ^π_λ

^π_λ Κυ υ ρ ι ε ε λε η η σ ο ν ^κ_{η̣}

^κ_{η̣} Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η η σ ο ν ^κ_{η̣}

$\chi_{\dot{\eta}}^{\Pi} \text{Κυριε ελεε ησον} \pi$

^Μ ^Π
 π — — — — — ρ
 Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

^Π ^Κ ^Δ ^Π
 Γ ς Πα ρα σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

^κ
^Δ ^Π
^Δ
 Πα ρα σ χ ου Κυ υ ρ ι ε

^Δ ^Π ^Κ
 Πα ρα σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε ⁶⁹

Παρασχου Κυριε

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος λ̣η̣ — — — — — Κε̣

Θεοτοκέ Παρθένε,
 νειχαιαίαιαίρεε,
 ενηηηη Μααρι ι ι α
 ρι ι ος με ετα σου ευλοοο
 γηη με ε ε ε νη
 υ ναι αι αι ζι και ευλοοοο
 γηη με ε ε ε νος
 λι ι α ας σου ου
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε
 κες
 τω ω ν ψ υ υ χ ω ω ω ν η η η η μ ω ω

Εἰς τὸν Σπῆχον, Σπικηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Θεογεννητορ ἁγνή, τῆς ἀγαθότητος πηγὴ ἡ ἀκένωτος, Ἑλλήνων ἡ θεία σκέπη, καὶ προστασία θερμή, καὶ παραμυθία ἐν ταῖς θλίψεσι· πρὸς σὲ γὰρ Πανάμωμε, καταφεύγομεν πάντοτε, καὶ σωτηρίαν καὶ εἰρήνην καὶ λύτρωσιν, τῇ σῇ χάριτι, ἀληθῶς κομιζόμεθα· ὅθεν τῆς θείας Σκέπης σου, ὑμνοῦμεν τὰ θαύματα, καὶ τῆς προνοίας σου Κόρη, τοὺς οἰκτιρμοὺς μεγαλύνομεν, δι' ὧν ἀεὶ σῴζεις, περιστάσεων ποικίλων, τοὺς πεποιθότας σοι.

Στίχ. Ἦγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

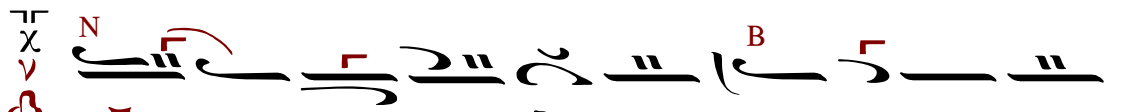
Ὡφθης ἐν θεωρίᾳ λαμπρᾷ, οἷά περ ἄνασσα Ἄγνή ὑπερκόσμιος, Ἀνδρέα τῷ θεοφόρῳ, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, σκέπουσα ἀϋλῶς τὴν μερίδα σου· διὸ τούτου ἄγοντες, ἐτησίαν ἀνάμνησιν, τὰ μεγαλεῖα, ἀνυμνοῦμεν τῆς δόξης σου, καὶ βοῶμέν σοι, ὁ λαός σου Πανάχραντε· σκέπε καὶ διαφύλαττε, Παρθένε τῇ Σκέπῃ σου, οὓς περ οἰκείαν μερίδα, πάλαι ἡμᾶς Κόρη ἔδειξας, παρέχουσα πᾶσιν, εὐφροσύνην καὶ εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν Σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

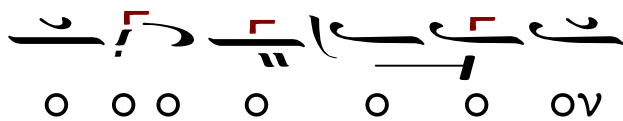
Εκέπη τῇ φωταυγεῖ σου Ἀγνή, καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς στερραῖς προστασίας σου, θαρρήσας ἀνενδοιάστως, ὁ εὐσεβὴς σου λαός, τῶν ἐχθρῶν τὸ θράσος ἐτροπώσατο· διὸ χαριστήριον, ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν, καὶ τῆς σῆς Σκέπης, ἑορτὴν τὴν ὑπέρλαμπρον, ἄγει σήμερον, καὶ θερμῶς Κόρη κράζει σοι· Σὺ μου σκέπη καὶ πρόμαχος, καὶ μέγα προπύργιον, καὶ σὲ ὕμνῳ Παναγία, τῇ χάριτί σου σωζόμενος, ἀλλὰ καὶ μελλόντων, θλιβερῶν πειρατηρίων, ῥῦσαί με Δέσποινα.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Κωνσταντίνου Τσάρα
Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
 και αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω
 Πνε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι
 και νυ υν και α ει και εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην
 της Σκε ε πης σου της σω στι ι κης αι
 πολ λα πλαι αι εκ δη η λω ω ω σεις πε ρι
 το ε θνος σου ου Α χρα αν τε ε πα σαν α

κο η η ην κατα πλη η ητ του ου ου ου σι
 συ υ γαρ πα λαι τε και αι νυν εν παν τι και
 αι πα αν το τε προ ο ο φθα α α α α
 νεις και πα α σησ τε νω ω ω ω σε ε ε
 ε ως η μα ας απα αλλα α ατ τεις ο ις ο ι
 δας τρο ο πο ις φι λα α α γα α α α θε
 δι ο ο ο πα νυ μνη η τε Δε ε ε σποι
 ο ι ο ι ο ι να μη πα αυ ση δει κνυ ου σα η
 η μιν τα αρ χαι α ε ε ε λε η η σου ου
 α χρι τερ μα των αι αι ω ω ω νο ος
 ο τι σο ο ο ν ε σμεν ποι ο ι ο ι μνι ι ι ι

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

^{χ π}
^π
^q Τῆς Σκεπῆς σου Παρθενε α νυ μνου
 μεν τας χαρι τας ^Δ ἡν ως φω το φο ρον νε
 φε ^Γ ε ε λην ^Δ ε φα πλοι οis υ περ εν νοi
 αν ^π και σκε πεις τον λα ον σου νο ε ρως ^Δ εκ
 πα σης των εχ θρων ε πι βου λης ^π Σε γαρ σκε
 ε πην και προ στα τιν και βο η θον κε
 κτη με θα βο ων τεs σοi ^π δο ζα τοis με γα
 λει οis σου Α γνη ^Δ δο ζα τη θει α Σκεπη
 σου ^Δ δο ζα τη προς η μας σου προ μη
 θει α α Α αχραν τε ^π Δόξα. τὸ ὡς ἄνω.

Καὶ νῦν...

Ἦχος λβ Γα

Θεοτοκε Αειπαρθενε την α
 γιαν σου Σκεεπην διης περισκε
 πεις τους εις σε ελπιζοντας κραταιαν τω
 Εθνει σου καταφυγην εδωωρη ηησω
 οτι ως παλαι και νυν θυμαστωσ ημας
 εσωσας ως νοητη νεφελη τον σον
 λαον περιβαλουσα διοδυσω
 που μεν σε ειρηνην τη πολιτεια σου
 δωρησαι και ταις ψυχαις ημων το μεγα
 ελεοοοος

ΙΕΡΕΥΣ: **Κ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

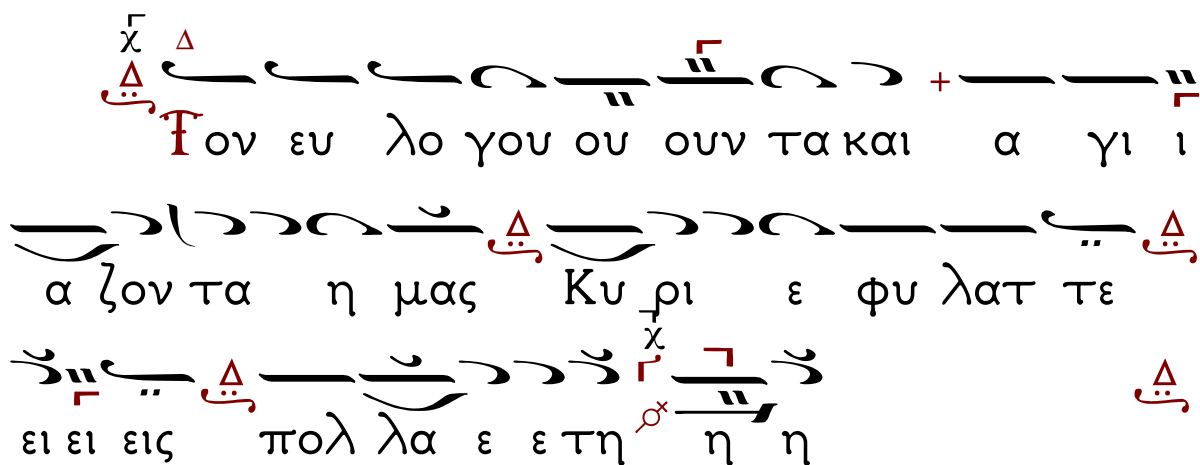
ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρος, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

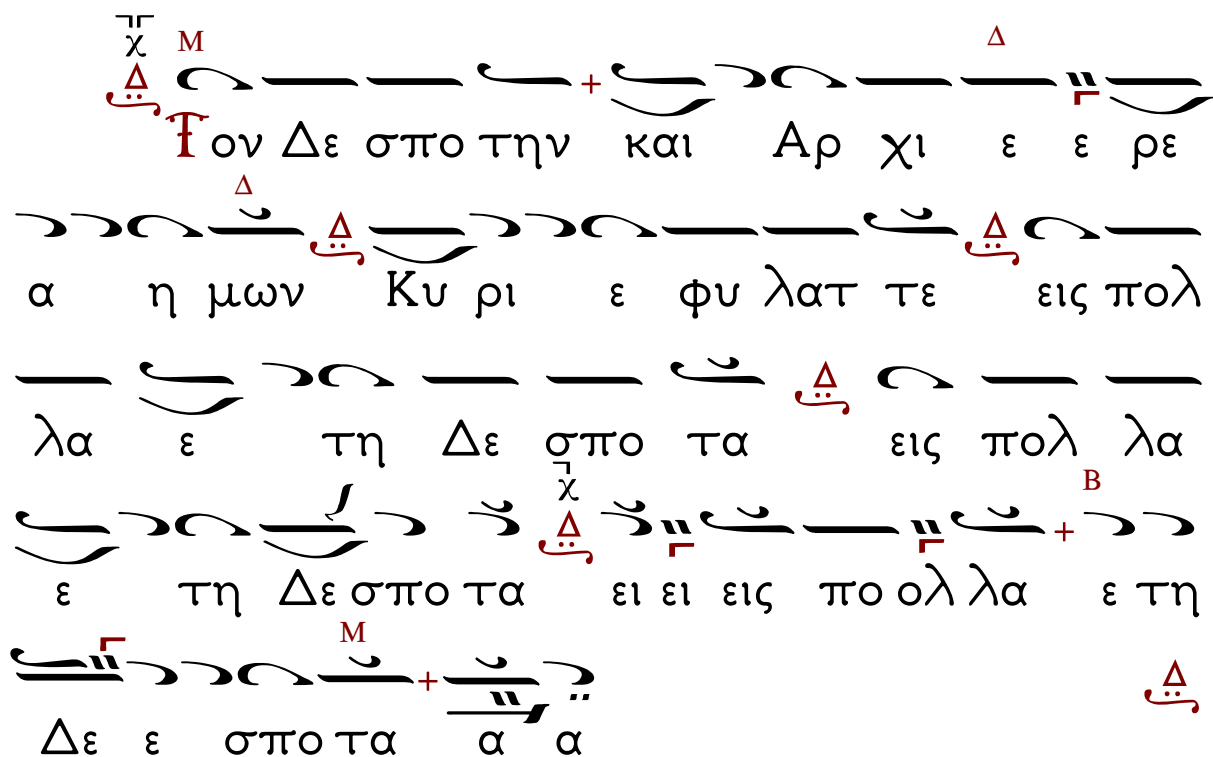
ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τόν Εὐλογούντα.

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.